

L'atenció als usuaris crec que és una de les tasques més enriquidores, tant a nivell personal com professional; també és una de les que més anècdotes comporta, tot i que moltes vegades hauríem de fer referència a persones en concret...i no és el cas. Tot i així, després d'uns quants anys en el servei de Sala de l'Arxiu Administratiu, hi ha un parell d'anècdotes que sovint es repetien i que sempre en "alleugeraven" una mica altres "penúries" inherents a la feina.

Intrusos a casa?

Com de ben segur sabeu, una de les consultes més habituals per part dels ciutadans és la cerca dels plànols de casa seva, per tal de resoldre diferents tipus de problemes; la qüestió és que seguint el protocol, l'usuari demana una adreça, i una vegada localitzada la referència, es desarxiva l'expedient corresponent, el qual se li lliura per a que el consulti i demani les còpies que necessita. El problema ve sovint quan l'usuari no està massa acostumat a "llegir" plànols i no sap localitzar, d'una planta, casa seva. En més d'una ocasió el personal de Sala s'atansa a la persona que li pregunta:

USUARI: Nena, maca, que em podries ajudar? Que no trobo casa meva

ARXIVER/A: A veure, vostè, quan surt de l'ascensor, va cap a la dreta o l'esquerra?

USUARI: A la dreta

ARXIVER/A: I és la porta del fons?

USUARI: No, nena, no, la primera

ARXIVER/A: Val, doncs, entra, i té el rebedor, a la dreta la cuina amb el safareig, el passadís i una habitació petita, el menjador al fons i el bany al costat...

ARXIVER/A: Ai, si nena, si, QUE HAS ESTAT A CASA MEVA?!!

Laura Ureña